

**W JAK
MORDERSTWO
MATERIAŁY PRASOWE**

OPIIS

Trzymający w napięciu kryminał spod znaku Agathy Christie i błyskotliwa komedia w jednym. „W jak morderstwo” to świetne kino rozrywkowe z plejadą polskich gwiazd.

Spokojną Podkowę Leśną wstrząsa morderstwo. Ciało ofiary, młodej kobiety, znajduje Magda (Anna Smołowik), gospodyni domowa i nałogowa czytelniczka kryminałów. Policyjne śledztwo prowadzi komisarz Jacek Sikora (Paweł Domagała). Niestety, brak mu zmysłu rasowego detektywa – ten ma Magda. Kiedy okazuje się, że ofiara miała na szyi wisiołek w kształcie litery W, należący do dawno zaginionej przyjaciółki Magdy, kobieta postanawia wyjaśnić tę sprawę na własną rękę. A to oznacza nieustanne wtrącanie się w pracę nieporadnego komisarza. Podejrzanych jest mnóstwo, poszlak niewiele. Tropy prowadzą do najbardziej szanowanych mieszkańców Podkowy, a nawet szejka Kataru... Czy Magdzie i Sikorze uda się dotrzeć do prawdy i rozwiązać zagadkę tajemniczego morderstwa?

Rozmowa z Piotrem Mularukiem

reżyserem, współscenarzystą i współproducentem

Komedia kryminalna z klasyczną zagadką, „kto zabił”, to połączenie, które rzadko pojawia się w polskim kinie. Dlaczego to właśnie ten temat wybrałeś na swój najnowszy film?

Zainspirowałem się książką „W jak morderstwo” Katarzyny Gacek. Jest to gatunek komedii kryminalnej, a jej tytuł odwołuje się do głośnego filmu Alfreda Hitchcocka „M jak morderstwo”. Ponadto rzecz dzieje się w Podkowie Leśnej, bardzo bliskiej mojemu sercu, więc po przeczytaniu pierwszych stron zadzwoniłem do Kaśki i powiedziałem: to będzie film. I jest.

W „W jak morderstwo” znaleźć można wiele odniesień do popkultury. Skąd czerpałeś inspiracje?

To nie było trudne. Jak już wspomniałem, tytuł książki nawiązuje do twórczości Alfreda Hitchcocka i to był mój klucz do świata naszego filmu. Przy tej okazji obejrzałem jeszcze raz filmy Hitchcocka i odkryłem je na nowo. Zatem cały klucz estetyczny i poetyka filmu nawiązują do twórczości Hitchcocka, jak i muzyka, w której pobrzmiwają echa nadwornego kompozytora Hitchcocka – Bernarda Hermanna. Dodam, że z kolei sama intryga filmu inspirowana jest książkami Agathy Christie. Mamy tu

też akcenty z filmów o Różowej Pancerze, głównie w postaci policjanta granego przez Pawła Domagałę. Staraliśmy się, aby nasz film był przede wszystkim źródłem inteligentnej zabawy, i mam nadzieję, że to się udało.

Co jest dla Ciebie najważniejsze w tworzeniu filmów i jak wpisuje się w to „W jak morderstwo”?

Nie wiem, czy to jest bezpośrednia odpowiedź na pytanie, ale dla mnie jako twórcy najważniejsze jest dostarczenie widzowi rozrywki – rozrywki, która byłaby czymś więcej niż chwilową dystrakcją. Film może przecież nie tylko bawić, ale też dotykać tematów poważniejszych, mieć jakiś przekaz. Krótko mówiąc – inteligentna rozrywka. W tym sensie czerpanie inspiracji z Hitchcocka jest jak najbardziej na miejscu, albowiem był to wybitny twórca, który nigdy nie lekcewał widza. Jego filmy są rozrywką, a jednocześnie niezwykle przygodą estetyczną i intelektualną. To jest to, co nazywam „autorskim kinem gatunkowym”, i do czego sam aspiruję.

Co przy pracy nad „W jak morderstwo” okazało się największym wyzwaniem?

Niewątpliwie COVID. Jakkolwiek nudno i banalnie to brzmi, to jednak ogra-

niczenia i ryzyko z tego wynikające od-
cisnęły się na całym filmie. Realizacja
filmu to bardzo skomplikowany system
naczyni połączonych i tu naprawdę dzia-
ła efekt motyla. Choroba jednego akto-
ra może wywrócić cały film, bo wywoła
łańcuch zdarzeń, który rośnie jak kula
śnieżna i raptem dotyka każdego aspek-
tu produkcji.

Jeśli chodzi o twórcze wyzwania to pró-
ba nakręcenia filmu w poetyce, która nie
jest w Polsce zbyt często uprawiana, ko-
medii kryminalnej. Taki gatunek to pew-
na konwencja, styl gry aktorskiej, które
w naszych warunkach wymagają szcze-
gólnej uwagi, bo nie jest to rodzaj grania,
do którego polscy twórcy są przyzwycza-
jeni. Muszę przyznać, że nasi aktorzy, w
szczególności grająca główną rolę Ania
Smołowik, wybrnęli z tego znakomicie.

**Realizacja komedii kryminalnej to
trudne zadanie. Jak znaleźć złoty śro-
dek pomiędzy kryminałem a komedią?**

Och, to naprawdę trudne. Jest to chyba
sztuka znalezienia dystansu do opowia-
danej historii, tak aby zachowana była
równowaga między grozą morderstwa
a lekkim tonem i humorem. Jeżeli bę-
dziemy mrugali okiem za dużo, to widz
nie potraktuje filmu na serio i będzie to
zwykła komedia. Jeżeli z kolei zapędzi-
my się w prawdziwą grozę i w dramat
związany ze zbrodnią, to trudno będzie
obronić żartobliwą konwencję filmu. Po
prostu kwestia wyczucia.

**W parę głównych bohaterów wcielają
się Anna Smołowik i Paweł Domagała.
Czy od początku w roli Magdy i Jacka
widziałeś tę dwójkę?**

Zdecydowanie. Anię obserwowałem od
dłuższego czasu i cieszę się, że to w na-
szym filmie pierwszy raz zagrała główną
rolę. To wybitna aktorka, za długo obsa-
dzana w rolkach i epizodach. Ma olbrzy-
mie spektrum możliwości, od komedii
po role dramatyczne. Dlatego świetnie
sprawdziła się w komedii kryminalnej.
Taki wachlarz możliwości ma niewiele
aktorek w Polsce. Paweł Domagała to
strzał w dziesiątkę. Jest śmieszny, wzru-
szający i jest fantastycznym antybohate-
rem. Razem tworzą uroczy i komiczny
duet i są mocną stroną filmu.

**W rolach drugoplanowych oglądać
możemy najwybitniejszych polskich
aktorów, m.in. Piotra Adamczyka, Rafa-
ła Królikowskiego, Dorotę Segdę, Olgę
Sarzyńską czy Szymona Bobrow-
skiego. Takie nagro-
m a -**

**dzenie gwiazd pomaga w pracy na
planie czy może wręcz przeciwnie?**

Pomaga! To rozkosz pracować z ta-
kim zespołem. Są to dojrzały i pięknie
ukształtowany aktorzy i aktorki i chyba
nie muszę nikomu o tym mówić. Ale
też znakomicie odnaleźli się w kinie
gatunkowym i dzięki nim wiem już,
że takie kino, taka konwencja grania,
są Polsce możliwe. Jestem im bardzo
wdzięczny, że zgodzili się wystąpić w
moim filmie.

**Komu poleciłbyś seans „W jak mor-
derstwo”?**

Wszystkim! Film jest dla każdego. Jest
kryminalna intryga, jest humor, jest ro-
mans, jest zabawa, ale film opowiada też
głębszą historię i wielu na pewno wzru-
szy! A fani Hitchcocka będą mieli ucztę,
tropiąc różne zapożyczenia, odniesie-
nia albo mniej lub bardziej ukryte
smaczki z filmów mi-
strza.

**„W jak morderstwo” oparte jest
na książce Katarzyny Gacek o tym
samym tytule. Autorka jest rów-
nież współscenarzystką filmu.**

**„W jak morderstwo”
ma przewrotny tytuł,
wciągającą kryminalną
zagadkę i bohaterów,
których się nie da nie
kochać. A do tego jest
zabawne i błyskotliwe.
Piotr Mularuk zrobił
z mojej książki urocze,
lekkie, inteligentne kino.
Lepszej adaptacji
nie mogłabym sobie
wymarzyć.
Polecam gorąco!**

POLICJA

POLICJA

POLICJA

AKTORZY

Anna Smołowik Magda

„W jak morderstwo” to kolorowy kryminał komediowy w starym stylu. Gram w nim Magdę – mieszkankę Podkowy Leśnej, przykładną żonę, mamę dwójki dzieci. Magda nie może zapomnieć o pewnej tajemniczej sprawie sprzed lat. Gdy przypadkowo odkrywa zbrodnię w miasteczku, budzi się w niej potrzeba rozwiązania tajemnicy i poskładania swojego świata na nowo. Sprawcy poszukuje inspektor Sikora grany przez Pawła Domagałę. Nasi bohaterowie próbują rozwikłać zagadkę, tylko każdy w swoim stylu. Ścierają się tak samo często, jak wspierają. Z Pawłem na planie było bardzo wesoło. Znamy się nie od dziś. Oboje pochodzimy z Radomia, dlatego śmiesz nas podobne żarty.

Paweł Domagała komisarz Jacek Sikora

Sikora to chłopak z sąsiedztwa, który w Podkowie żyje od zawsze. Wszyscy go znają i lubią, ale nikt nie traktuje go zbyt poważnie. Wiedzie raczej nudne, pospolite życie. Kumpel wszystkich, pomocny. Od młodości zakochany w Magdzie. Bardzo dobrze wspominam pracę na planie. Z Anią Smołowik znamy się jeszcze z czasów licealnych z Radomia, a z Olgą Sarzyńską byliśmy na jednym roku, więc wszystko w rodzinie. Wspieraliśmy się wzajemnie i naprawdę dobrze bawiliśmy. Rzadko zdarza się zagrać w kinie gatunkowym, gdzie można pobawić się mocną formą. Dla aktora to zawsze duża przygoda. „W jak morderstwo” polecam wszystkim, którzy mają ochotę na fajną, inteligentną, pełną wdzięku rozrywkę.

Rafał Królikowski

Brunon Szeliga

Wcielam się w postać Brunona Szeligi, dobrze usytuowanego kandydata na senatora. Do udziału w tym projekcie przekonał mnie dobrze napisany, oryginalny, niebanalny scenariusz oraz obsada. Rzadko kto potrafi znaleźć balans między powagą sytuacji wynikającej z kryminalnego wątku, tzn. pojawiających się w akcji morderstw, zwłok, dramatów, a tym, że przy okazji te historie mogą „opowiadać” wzbudzający uśmiech ludzie. Historia, którą mieliśmy opowiedzieć, była poważna, ale miała w sobie wiele zabawnych sytuacji. Wspólnie z reżyserem i aktorami wypracowaliśmy na planie naszym zdaniem najlepszy efekt. Bardzo dobrze wspomynam Podkowę Leśną. To urocza podwarszawska miejscowość, gdzie miło się znaleźć po zabieganym, przynoszącym dużo stresu życiu w stolicy.

Dorota Segda

Szeligowa

Gram żonę wpływowego polityka i biznesmena z Podkowy Leśnej. Nasze powiązania ze sprawą morderstwa są bardzo niejasne. W tym małym środowisku wszyscy wszystkich jakoś znają. Zagrałam tę postać, wierząc, że jest tajemnicza i może zaintrygować. Komedia kryminalna nie są polską specjalnością. Co znaczy, że wejście w taką konwencję może być dla aktorów nowym wyzwaniem i niezłą zabawą. Bardzo było mi miło móc spotkać się w pracy z reżyserem i z kolegami, których znałam dotąd tylko z telewizji. Było bardzo koleżeńsko, dużo się śmialiśmy i staraliśmy się nie pamiętać o pandemii. Byliśmy wszyscy „wypuszczeni” po miesiącach lockdownu. Podkowa Leśna jest piękna. Utopiona wśród lasów. Trochę mroczna i tajemnicza – plenery iście malarskie. Idealna scenografia do wakacyjnych zdjęć! „W jak morderstwo” może być filmem do zabawy z dreszczykiem – czyli czymś dla ludzi z poczuciem humoru, którzy lubią kino.

Olga Sarzyńska

Elka

Gram Elkę, przyjaciółkę Magdy i siostrę Sikory. Elka trenuje taniec z wachlarzem, ćwiczy jogę i uspokaja Magdę, paląc kadzidła. Ale w tym jej całym zakręconym świecie potrafi zachować zdrowy rozsądek i być podporą dla swojej przyjaciółki. Potrafi jej wysłuchać i sprowadzić na ziemię. Postać jest niejednoznaczna, co było dla mnie ciekawym wyzwaniem aktorskim. Przyjęłam tę rolę ze względu na interesujący scenariusz i reżysera. Już na castingu świetnie nam się pracowało. Miałam wrażenie, że jest mnie ciekawy i bawi go to, jaka jestem i co proponuję. W związku z tym stworzyliśmy postać kolorową, niejednoznaczną i sympatyczną, mam nadzieję. Piotr Mularuk tworzy świetną i twórczą atmosferę na planie. Każdemu chce się pracować i każdy czuje się ważny. Dla mnie to podstawa jakiegokolwiek współpracy. Na planie zdjęciowym w Podkowie Leśnej było wspaniale. Totalna magia. Szczególnie przedwojenny dom przy lesie, który był filmowym rodzinnym domem moim i Sikory. Mam nadzieję, że widzowie również poczują ten klimat.

Szymon Bobrowski

Czerwiński

Gram Czerwińskiego. To bohater niejednoznaczny, bardzo tajemniczy. Za każdym razem, gdy pojawia się na ekranie, intryguje widza. Ciężko rozgryźć, co tak naprawdę kryje się za postacią lokalnego biznesmena. Przygotowując się do roli, nie inspirowałem się żadną postacią, ponieważ miałem wrażenie, że właśnie tego oczekuje ode mnie reżyser. To jest jego autorski film, którego jest również scenarzystą i producentem, więc podjąłem się tej pracy ze świadomością, że to on najlepiej wie, jak poprowadzić bohaterów. Bardzo cenię sobie współpracę z profesjonalistami, a moi koledzy przychodzili na plan zawsze perfekcyjnie przygotowani i dawali z siebie 100%. Podczas zdjęć panowała wspaniała, rodzinna i twórcza atmosfera, co przekładało się na pracę wszystkich zaangażowanych w projekt. Jestem bardzo ciekawy, jak publiczność zareaguje na ten film. Komedia kryminalna to rzadkość w naszym kinie i dlatego też w dużej mierze zdecydowałem się na przyjęcie roli Czerwińskiego. Wierzę, że widownia wyjdzie z kin zachwycona.

Emma Giegzno

Weronika

Wcielam się w postać Weroniki. Młodej, pełnej energii dziewczyny, przyjaciółki Magdy. Weronika jest szalona, spontaniczna i... tajemnicza. W trakcie trwania filmu od dawna uznawana jest za zaginioną. Zaintrygował mnie nieoczywisty i zabawny scenariusz oraz przewspaniała obsada. To wielka przyjemność grać z tak świetnymi aktorami. Zawsze będąc na planie, staram się obserwować swoich partnerów. Uczyć się od nich. Podpatrywać, jak radzą sobie w trudnych scenach. Szczególnie ciekawym przeżyciem w „W jak morderstwo” była dla mnie scena z Dorotą Segdą – rektorką mojej Alma Mater. Podkowa Leśna absolutnie mnie oczarowała. Bardzo chciałabym mieszkać w tak zielonym miejscu. Okna domu, w którym kręciliśmy, wychodziły na przepiękny i pachnący ogród. Mogłabym mieć zdjęcia już tylko w takich okolicznościach. „W jak morderstwo” polecam wszystkim, którzy uwielbiają komedie kryminalne. Ale nie tylko. Pamiętam zachwyt pracą aktorów na planie i szepty ekipy: „To niesamowite, wszyscy tak świetnie komediowo grają”. Wszyscy, którzy chcą się trochę pośmiać.... DO KIN!

Przemysław Stippa

Tomasz

Tomasz to apodyktyczny mąż i ojciec. Wszystko w jego życiu musi być idealne, od liniiki, a szczególnie trawnik. Przyjąłem tę rolę ze względu na scenariusz, historię i świetną obsadę. Życzyłbym sobie więcej tego rodzaju scenariuszy jako widz, bo to świetna rozrywka, i jako aktor, bo granie wyrazistych postaci to przyjemność. Za takimi bohaterami do zagrania tęsknimy. Zwłaszcza jeśli za partnera mamy reżysera, który wie, czego chce, ma otwartą głowę i serce na nasze sugestie oraz wyobraźnię. Jeśli jeszcze dodamy do tego kolegów aktorów, którzy są zdolni i sympatyczni, to z radością jedzie się na plan. Te wszystkie okoliczności zaistniały, więc mam nadzieję, że przeniesie się to na efekt końcowy i spotęguje pozytywny odbiór przez widzów. Teraz jestem także fanem Kasi Gacek, autorki książki, na której oparty jest scenariusz. Kasia towarzyszyła nam w pracy. Jej sugestie i historie, także te spoza książki, były niezwykle inspirujące i pomagały w konstruowaniu postaci. Na planie zdjęciowym w Podkowie Leśnej było idealnie: las, piękne ogrody, domy, dobra pogoda i świetne towarzystwo. Zdjęcia odbywały się we wrześniu, więc wszystkie okoliczności pomagały na miękko przejść z sezonu wakacyjnego do nowych wyzwań zawodowych.

W JAK MORDERSTWO

PREMIERA:	18.06.2021
CZAS TRWANIA:	105 MINUT
OBSADA:	ANNA SMOŁOWIK, PAWEŁ DOMAGAŁA, PRZEMYSŁAW STIPPA, JACEK KNAP, OLGA SARZYŃSKA, RAFAŁ KRÓLIKOWSKI, DOROTA SEGDA, SZYMON BOBROWSKI, PIOTR ADAMCZYK, EMMA GIEGŻNO, SANDRA HERBICH, PRZEMYSŁAW BLUSZCZ, JOWITA BUDNIK
REŻYSERIA:	PIOTR MULARUK
SCENARIUSZ:	KATARZYNA GACEK, PIOTR MULARUK
ZDJĘCIA:	ADAM BAJERSKI
PRODUCENT WYKONAWCZY:	AGNIESZKA SIERADZKA
SCENOGRAFIA:	NATALIA GIZA
MONTAŻ:	AGNIESZKA GLIŃSKA
KOSTIUMY:	DOROTA ROQUEPLO
CHARAKTERYZACJA:	MARTA TESCHE-KLIMEK
DŹWIĘK:	MŁOSZ JAROSZEK
MUZYKA:	PAWEŁ LUCEWICZ
PRODUCENT:	PIOTR MULARUK, AGNIESZKA SIERADZKA PRODUKCJA: YETI FILMS
KOPRODUKCJA:	KINO POLSKA, BLACK PHOTON, ROSCO POLSKA, DREAMSOUND
PARTNERZY:	URZĄD MIASTA PODKOWA LEŚNA, ATM SYSTEM, PANEK
WSPÓŁFINANSOWANIE:	POLSKI INSTYTUT SZTUKI FILMOWEJ
DYSTRYBUCJA:	NEXT FILM

KONTAKT DLA MEDIÓW:

ALEKSANDRA MISIAK
ALEKSANDRA.MISIAK@NEXT-FILM.PL
TEL. 668 050 051

JOANNA JAKUBIK
JOANNA.JAKUBIK@NEXT-FILM.PL
TEL. 514 793 494

WWW.NEXT-FILM.PL

KINO
POLSKA
TV SA

DREAMSOUND

ROSCO POLSKA

next
FILM

GAZETA.PL

VIVA!

polki.pl

empik

